

[Finansministeren.]

altsaa Princippet, at Driften maa bære det, der skal til for at præstere Tilbagebetaling ud over det, man har faaet ind. Men noget andet er, hvordan man saa skal praktisere denne Regel, og her skal jeg gerne erkende, at den Fremgangsmaade, eller jeg kan maa-ske sige de Fremgangsmaader, man har fulgt med Hensyn til Statsregnskabet, ikke har fulgt faste Linier.

Det er rigtigt, at hvis man ser paa den danske Statsgæld i dette Øjeblik og vil omregne den til de Kurser, som er gældende, maa man ved Tilbagebetaling præstere en Overkurs paa omkring 150 Mill. Kr., men om denne Gæld, som det ærede Medlem vil kalde det, bliver effektiv eller ikke, afhænger jo af, hvordan og paa hvilket Tidspunkt den skal afvikles, og hvordan Kurserne er til den Tid. At man i Regnskabet i Øjeblikket skulde omskrive Statsgælden efter Kurserne nu, tror jeg ikke, det ærede Medlem vil mene, i alt Fald kan jeg sige, at der er ingen, der gør det. Det er ikke gjort hverken i Norge eller i Sverige paa Statsregnskaberne, og det er heller ikke gjort af Kommuner, og det er heller ikke gjort af private Virksomheder.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afviklingen da ligger Forholdet i Øjeblikket saadan, at medens vi altsaa paa den ene Side i Dag staar med et Kurstab paa 150 Mill. Kr. eller lidt derover, saa har vi paa den anden Side fra tidligere Tid hensat som en Kursgevinst til Dækning af Tab 35 Mill. Kr., og saa er der nu af det svenske Laan yderligere hensat 6 Mill. Kr., saadan at man i Øjeblikket som en Reserve, om man vil, til Dækning af de Kurstab, der kan fremkomme, raader over ca. 41 Mill. Kr.

Her kan saa rejses det Spørgsmaal: Skal man begynde med at tage Kurstabene paa disse Reserver og saa lade Eftertiden om at bære de Tab, der kommer frem, naar disse Reserver er opbrugt, eller skal man gaa den anden Vej — og det er altsaa den, man følger i Øjeblikket —, at man tager Kurstabet paa Driften og lader Reserven blive staaende, saa længe man ikke er kommet ned til en Risiko, der nogenlunde kan siges at modsvare denne Reserve. Der er naturligvis den Fremgangsmaade at vælge, at man kan behandle dette Spørgsmaal generelt, saadan at man paa den ene Side tager hele den udenlandske Laanemasse og over for den paa den anden Side stiller den Reserve, man raader over. Man kan ogsaa gøre det Laan for Laan og sige: Nu har vi det svenske Laan, og ved Afviklingen af det har vi den Reserve, som der her

er Tale om, og saa skal den bruges til Afviklingen af dette Laan. Jeg erkender, det er ogsaa en Fremgangsmaade, som kan følges, og den Fremgangsmaade følger man i Øjeblikket med Hensyn til det Sterling-Laan, der blev optaget til Storstrømsbroen, det bliver afviklet paa den Maade. Jeg kan erkende, at der i Øjeblikket ikke er nogen fast Praksis med Hensyn til dette Forhold, og jeg skal gerne være villig til at overveje, om der kan være Grund til at anlægge andre Linier end dem, vi følger i dette Øjeblik, men jeg fastholder det Grundsynspunkt, at det Kurstab, der er, altsaa det, der skal betales tilbage ud over det, der er gaaet ind i sin Tid, skal paa en eller anden Maade bæres af Driften.

Korsgaard: Jeg maa takke den højtærede Finansminister for hans Udtalelse om, at man vil overveje at faa en vis Rationalisering af Afdragsspørgsmaalet med Henblik paa Kurstab. Det forbavser mig egentlig noget, at den højtærede Finansminister i Kraft af den Fortid, han har som Skattedirektør, uden videre vil sige, at disse Afdrag maa bæres af Driften. Jeg tror ikke, at Københavns Skattevæsen vilde anerkende et Driftsregnskab, som tog et saadant Afdrag paa Driften — jeg ikke alene ikke tror det, jeg er fuldkommen sikker paa, at det vilde det ikke, det er nemlig ikke noget, der har noget med Driften at gøre. Derfor synes jeg, at Ministerens Grundbetragtning: at Penge, der ikke kommer ind, eller Penge, der er tabt, uden videre Aar for Aar skal tages paa Driften, i Grunden rent teknisk er helt urimelig. Naturligvis kan man i sidste Instans ikke afbetale andet end gennem Driften, man kan ikke afbetale med andet end det, man faar i Overskud, andet er der ikke at afbetale med, og for saa vidt kan jeg naturligvis være enig med Ministeren i, at paa et eller andet Tidspunkt maa de 150 Mill. Kr., vi har faaet mere at afbetale i Anledning af Kronenedskæringen, komme paa Driften, men jeg kan ikke se, at det har Relation til de aarligt stipulerede Afdrag, jeg vil tværtimod finde det ganske naturligt, at der, saaledes som vi nu engang har indstillet os, efter normale Forhold vil være saa og saa mange Millioner Kroner tilbage, naar Afdragstiden engang er forbi.

Jeg synes altsaa, at Ministerens Grundbetragtning er forkert, men derved er der i Øjeblikket ikke noget at gøre.

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard er enig i, at de Be-